

Zadeva C-577/20**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

4. november 2020

Predložitveno sodišče:

Korkein hallinto-oikeus (Finska)

Datum predložitvene odločbe:

29. oktober 2020

Pritožnik:

A

Udeleženec:Sosiaali- ja terveystieteiden lautakunta (Finland)**Predmet in pravna podlaga postopka v glavni stvari**

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Člen 267 PDEU – Priznanje poklicnih kvalifikacij in preizkusov – Zaščiten poklicni naziv – Direktiva 2005/36/ES – Člen 13 – Členi 45, 49 in 53 PDEU

Predmet predloga za sprejetje predhodne odločbe

Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče, Finska) mora odločiti, ali je nacionalni organ (Sosiaali- ja terveystieteiden lautakunta, organ za izdajo dovoljenj in nadzor na socialnem in zdravstvenem področju, v nadaljevanju tudi: Valvira) lahko zavrnil vlogo osebe A za pridobitev pravice uporabe zaščenega poklicnega naziva psihoterapevta. Oseba A je za pridobitev te pravice v bistvu zaprosila na podlagi svoje diplome, ki jo je izdala univerza v Združenem kraljestvu.

V zadevi je nato treba odločiti, ali je mogoče vlogo osebe A zavrniti že z obrazložitvijo, da oseba A ni opravljala poklica psihoterapevta v drugi državi članici na način, ki je naveden v členu 13(2), prvi pododstavek, Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o

priznavanju poklicnih kvalifikacij, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2013/55/EU.

Če vloge ni mogoče zavrniti že s tako obrazložitvijo, je treba presojati pravico osebe A do opravljanja reguliranega poklica na podlagi člena 45 in 49 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in sodne prakse Sodišča v zvezi s priznavanjem poklicnih kvalifikacij in preizkusov (zlasti sodbe z dne 7. maja 1991, C-340/89, Vlassopoulou, in sodbe z dne 6. oktobra 2015, C-298/14, Brouillard). V tem primeru je v obravnavani zadevi treba med drugim zavzeti stališče, ali je smel nacionalni organ v posebnih okoliščinah tega primera zavrniti vlogo z obrazložitvijo, da se mu zdi praktično izvajanje izobraževanja v bistvenih delih tako pomanjkljivo, da že samega izobraževanja ni mogoče šteti za izobraževanje, ki pripravi na poklic psihoterapevta.

V zvezi s tem je treba presoditi, v kakšnem obsegu pravo Unije glede na omenjeno sodno prakso Sodišča (na primer v sodbi Brouillard, točki 55 in 56) omejuje pravico pristojnega organa države članice, da razišče, kako se izobraževanje, za katero se predloži diploma univerze, ki je del izobraževalnega sistema druge države članice, v bistvu izvaja v praksi.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba temeljne svoboščine, zagotovljene s Pogodbo o Evropski uniji, in Direktivo 2005/36/ES razlagati tako, da mora pristojni organ države članice gostiteljice pravico prosilca do opravljanja reguliranega poklica presojati glede na člena 45 in 49 PDEU in sodno prakso v zvezi s tem (zlasti sodbi z dne 7. maja 1991, C-340/89, Vlassopoulou, in z dne 6. oktobra 2015, C-298/14, Brouillard), čeprav bi lahko bili v členu 13(2) Direktive 2005/36/ES poenoteni pogoji za opravljanje reguliranega poklica, pod katerimi mora država članica gostiteljica dovoliti opravljanje poklica prosilcu, ki ima dokazilo o formalnih kvalifikacijah iz države, v kateri poklic ni reguliran, ki pa ne izpolnjuje zahteve v zvezi z opravljanjem poklica, določene v tej določbi Direktive?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen: Ali pravo Unije – ob upoštevanju pojasnil v zadevi C-298/14, Brouillard (točka 55 sodbe), v zvezi z izključnimi merili za presojo enakovrednosti spričeval – nasprotuje temu, da pristojni organ države članice gostiteljice v primeru, kakršen je obravnavan v tem postopku, svojo presojo enakovrednosti izobraževanja opre tudi na druge informacije o natančni vsebini in načinu izvajanja izobraževanja, in ne samo na tiste, ki jih je pridobil od nosilca izobraževanja ali organov druge države članice?

Navedene določbe prava Unije

Členi 45, 49 in 53 PDEU.

Uvodne izjave 1, 3, 6, 11, 17 in 44 in členi od 1 do 4 ter členi od 10 do 14 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2013/55/EU.

Navedena sodna praksa Sodišča

Sodba z dne 7. maja 1991, C-340/89, Vlassopoulou, ECLI:EU:C:1991:193, točka 23.

Sodba z dne 6. oktobra 2015, C-298/14, Brouillard, ECLI:EU:C:2015:652, točke 42, 47 in 48 ter od 51 do 57.

Sodba z dne 21. septembra 2017, C-125/16, Malta Dental Technologists Association in Reynaud, ECLI:EU:C:2017:707, točke 32, 38 in 52.

Sodba z dne 27. junija 2013, C-575/11, Nasiopoulos, ECLI:EU:C:2013:430, točke 20 in od 31 do 33.

Navedene nacionalne določbe

Laki terveydenhuollon ammattihenkilöistä (559/1994¹, zakon o zdravstvenih delavcih, št. 559/1994, v nadaljevanju tudi: zakon o strokovnjakih)

V skladu s členom 1, točka 1, zakona o strokovnjakih je namen zakona izboljšati varnost pacientov in kakovost storitev v zdravstvu s tem, da se zagotovi, da imajo zdravstveni delavci v smislu tega zakona izobrazbo, ki se zahteva za njihov poklic, ostalo ustrezno poklicno usposobljenost in ostale veščine, ki so pogoj za poklicno dejavnost.

V skladu s členom 2(1), točka 2, zakona o strokovnjakih se za zdravstvenega delavca med drugim šteje oseba, ki ima na podlagi tega zakona pravico, da uporablja poklicni naziv zdravstvenega delavca, urejen z uredbo vlade (strokovnjak z zaščitenim poklicnim nazivom). V skladu z odstavkom 2 tega člena ima pooblaščen strokovnjak ali strokovnjak, ki ima dovoljenje, oziroma strokovnjak z zaščitenim poklicnim nazivom pravico, da opravlja zadevni poklic in uporablja zadevni poklicni naziv. V poklicu strokovnjaka z zaščitenim poklicnim nazivom so lahko dejavne tudi druge osebe, ki imajo ustrezno izobrazbo, izkušnje in strokovno znanje.

V skladu s členom 3a(1) zakona o strokovnjakih so predpisi Unije o priznavanju v primeru tega zakona določbe Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij (v nadaljevanju: Direktiva o

¹ Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1994/19940559>.

poklicnih kvalifikacijah) in pravni akti Komisije, ki so s tem povezani, ki se nanašajo na izvajanje delegiranih pristojnosti in ki so povezani z izvajanjem zadevne direktive. V skladu z odstavkom 2 tega člena se uporablja, kolikor ta zakon ne vsebuje nobenih določb, ki se nanašajo na priznavanje poklicnih kvalifikacij, Ammattipätevyiden tunnustamisesta annettu laki (1384/2015, zakon o priznavanju poklicnih kvalifikacij, št. 1384/2015) ali Direktiva o poklicnih kvalifikacijah. V skladu z odstavkom 3 tega člena Sosiaali- ja terveystieteiden valvontavirasto je v zvezi z zdravstvenimi delavci pristojni organ v smislu Direktive o poklicnih kvalifikacijah in zakona o priznavanju poklicnih kvalifikacij.

V skladu s členom 5(2) zakona o strokovnjakih ima oseba, ki je na Finskem končala izobraževanje za poklic, ki je reguliran z uredbo vlade, pravico do uporabe zadevnega poklicnega naziva. Če izobraževanje za poklic ni regulirano, velja za pravico uporabe poklicnega naziva pogoj, da Sosiaali- ja terveystieteiden valvontavirasto na podlagi vloge prizna izobrazbo v skladu s podrobnejšimi določbami, predpisanimi z uredbo vlade.

V skladu s členom 8(2) zakona o strokovnjakih državljanu Unije ali EGP, ki mu je bilo v drugi državi Unije ali EGP, ki ni Finska, na podlagi izobraževanja v zadevni državi izdano potrdilo ali temu enakovredna listina o izobrazbi, navedena v predpisih Unije o priznavanju, ta izobrazba pa se zahteva v zadevni državi za dostop do zadevnih poklicev, na podlagi njegove vloge Sosiaali- ja terveystieteiden valvontavirasto prizna pravico, da na Finskem uporablja poklicni naziv zdravstvenega delavca, ki je reguliran z uredbo vlade. V skladu z odstavkom 3, prvi stavek, istega člena ima ta organ poleg določb v odstavkih 1 in 2 možnost, da prosilcu dodatno odredi prilagoditveno obdobje in preizkus usposobljenosti v skladu s predpisi zakona o priznavanju poklicnih kvalifikacij.

Asetus terveydenhuollon ammattihenkilöistä (564/1994², uredba o zdravstvenih delavcih, št. 564/1994, v nadaljevanju tudi: uredba o strokovnjakih)

V skladu s členom 1 uredbe o strokovnjakih je med drugim „Psihoterapevt“ zaščiten poklicni naziv za zdravstvene delavce v smislu člena 2(1), točka 2, zakona o zdravstvenih delavcih (št. 559/1994).

V skladu s členom 2a(1) uredbe o strokovnjakih je pogoj za uporabo zaščitenega poklicnega naziva psihoterapevta, da je zadevna oseba končala izobraževanje za psihoterapevte, ki ga organizira univerza oziroma univerza v sodelovanju z drugimi izobraževalnimi ustanovami. Univerza, ki tako izobraževanje organizira, mora biti pristojna za izobraževanje na področju psihologije ali medicine. Univerza sprejema študente na izobraževanje za psihoterapevte. V skladu z odstavkom 2 tega člena se znanje, potrebno za opravljanje dela psihoterapevta,

² Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1994/19940564>.

pridobi s študijem v obsegu najmanj 60 kreditnih točk, ki ga sestavljajo učni moduli na področju teorije, psihoterapevtskega dela s klienti pod supervizijo, učne psihoterapije in končne naloge. Znanje se preverja s preizkusom praktične usposobljenosti.

V skladu z odstavkom 3 zgoraj navedenega člena so pogoj za uporabo poklicnega naziva vsaj dveletne delovne izkušnje v službah, ki skrbijo za duševno zdravje, ali na enakovrednem delovnem mestu in pred začetkom psihoterapevtskega izobraževanja pridobljena:

1. ustreza magistrska izobrazba ali visokošolska strokovna izobrazba na socialnem ali zdravstvenem področju; izobraževanje mora obsegati skupaj 30 kreditnih točk za študij psihologije ali psihiatrije oziroma jih je treba dodatno pridobiti;
2. izobrazba za medicinsko sestro in poleg tega specializacija v psihiatriji, če izobrazba ne obsega nobenega študija psihiatrije; ali
3. druga v tujini pridobljena izobrazba, ki ustreza izobrazbi pod točkama 1 in 2.

V skladu z odstavkom 4 zgoraj navedenega člena univerza študentom izda potrdilo o pridobljeni izobrazbi. V potrdilu se navedejo trajanje in obseg študija, učni moduli in dokazilo o usposobljenosti.

Laki ammattipätevyden tunnustamisesta (1384/2015³, zakon o priznavanju poklicnih kvalifikacij, št. 1384/2015, iv nadaljevanju tudi: zakon o poklicnih kvalifikacijah)

V skladu s členom 1(1) zakona o poklicnih kvalifikacijah sta v tem zakonu urejena priznavanje poklicnih kvalifikacij v skladu z Direktivo o poklicnih kvalifikacijah in svoboda opravljanja storitev. V skladu z odstavkom 2 istega člena se ta zakon uporablja za priznavanje poklicne kvalifikacije, ki jo je državljani države članice Evropske unije pridobil v drugi državi članici.

V skladu s členom 3 zakon o poklicnih kvalifikacijah imajo izrazi, uporabljeni v tem zakonu, naslednji pomen:

1. *reguliran poklic*⁴ položaj ali funkcija, za katero se zahteva, da oseba izpolnjuje določene v zakonu urejene zahteve glede poklicne kvalifikacije;

³ Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151384>.

⁴ Člen 3, točka 1, zakona o poklicnih kvalifikacijah je bil spremenjen z zakonom št. 518/2020, ki je začel veljati 1. julija 2020, tako: 1. *reguliran poklic* položaj ali funkcija, za katero se zahteva, da oseba izpolnjuje zakonsko urejene podrobne zahteve glede poklicne kvalifikacije; Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2020/20200518>

2. *poklicna kvalifikacija* je kvalifikacija, ki se dokazuje z dokazilom o formalnih kvalifikacijah, dokazilom o kompetenci ali poklicnimi izkušnjami oziroma kombinacijo tega;

3. *dokazilo o formalnih kvalifikacijah* so spričevala, potrdila in ostala dokazila o kompetenci, ki jih izdajo pristojni organi države članice in dokazujejo končano poklicno izobraževanje, opravljeno pretežno v Skupnosti, ter dokazila o pridobljeni poklicni izobrazbi, izdana v tretji državi državljanu države članice;

7. *država članica izvora* je država, v kateri je zaposleni, ki se je preselil na Finsko, pridobil poklicno kvalifikacijo;

10. *pristojni organ* je služba, ki izdaja spričevala in druge listine kot podlago za sklep o priznanju, ter organ, ki sprejema vloge in izdaja odločbe o priznanju poklicne kvalifikacije;

V skladu s členom 6(1) zakona o poklicnih kvalifikacijah temelji priznanje poklicne kvalifikacije na dokazilu o kompetenci, posameznem dokazilu o formalnih kvalifikacijah ali kombinaciji tovrstnih listin, ki jih je izdal pristojni organ v drugi državi članici. Pogoj za priznanje poklicne kvalifikacije je, da ima oseba v svoji državi članici izvora pravico do opravljanja poklica, za opravljanje katerega prosi za izdajo sklepa o priznanju poklicne kvalifikacije. V skladu z odstavkom 2 istega člena velja priznavanje poklicnih kvalifikacij tudi za prosilce, ki so v zadnjih desetih letih opravljali svoj poklic eno leto v okviru zaposlitve za polni delovni čas oziroma za krajši delovni čas v ustreznem obdobju v drugi državi članici, v kateri zadevni poklic ni reguliran, in ki imajo eno ali več dokazil o kompetenci ali formalnih kvalifikacijah. Te listine morajo potrjevati usposobljenosti imetnika za opravljanje zadevnega poklica. Enoletna poklicna izkušnja pa se ne zahteva, če je v dokazilih o formalnih kvalifikacijah prosilca potrjena regulirana poklicna izobrazba.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

Valvira

- 1 Oseba A je pri *Valviri* zaprosila za pravico uporabe zaščitenega poklicnega naziva psihoterapevt. Oseba A je vlogi med drugim priložila spričevalo, ki ga je izdala University of the West of England, Bristol, 27. novembra 2017 („has been awarded the POSTGRADUATE DIPLOMA with Merit having followed an approved postgraduate programme of study in SOLUTION FOCUSED THERAPY at Helsinki Psychotherapy Institute“).
- 2 Izobraževanje je organizirala University of the West of England, Bristol (v nadaljevanju: UWE) v sodelovanju s finsko delniško družbo Helsingin Psykoterapiainstituutti Oy (v nadaljevanju tudi: HPI), ki opravlja dejavnost na Finskem. Izobraževanje je potekalo na Finskem v finščini.

- 3 Valviro so večkrat kontaktirale zaskrbljene osebe zaradi obravnavanega psihoterapevtskega izobraževanja. Valvira je leta 2017 prejela sporočila oseb, ki so sodelovale v izobraževalnem programu UWE in HPI, Solution Focused Therapy. V teh sporočilih je bilo opozorjeno na pomanjkljivosti pri uvajanju v delo v okviru izobraževanja in pri učni psihoterapiji.
- 4 V sporočilih je bilo tudi navedeno, da čas, ki je bil dejansko porabljen za učno psihoterapijo, ni ustrezal času, ki je bil naveden v študijskem gradivu študentov. Dejanska vsebina študija naj ne bi ustrezala učnim ciljem in vsebinam v skladu s seznamom predavanj in obljubami nosilcev izobraževanj.
- 5 Valvira je septembra 2017 po telefonu stopila v stik s petimi osebami, ki so zaprosile za pravico uporabe zaščitenega poklicnega naziva psihoterapevta, potem ko so junija 2016 končale izobraževanje, ki ga je organizirala UWE v sodelovanju s HPI. Opisi teg petih oseb v zvezi s tem, kako sta potekala uvajanje v delo in učna psihoterapija, so se ujemale z opisi v zgoraj navedenih sporočilih.
- 6 Valvira je vlogo osebe A za priznanje pravice uporabe zaščitenega poklicnega naziva psihoterapevta z odločbo z dne 29. junija 2018 zavrnila z obrazložitvijo, da oseba A ni predložila zadostnih informacij o vsebini izobraževanja.
- 7 Valvira je ugovor osebe A zavrnila z odločbo z dne 10. septembra 2018. Oseba A je trdila, da je izobrazbo pridobila na Finskem. Glede na odločbo Valvire je ta štela, da je bila izobrazba pridobljena v tujem izobraževalnem sistemu. Valvira naj se ne bi mogla prepričati o tem, ali je bilo izobraževanje izvajano tako, da je oseba A izpolnjevala pogoje, določene na Finskem za psihoterapevtsko izobraževanje, zlasti v zvezi z uvajanjem v delo v okviru psihoterapevtskega dela s klienti in individualno učno psihoterapijo študentov.

Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih)

- 8 *Helsingin hallinto-oikeus (upravno sodišče v Helsinkih)* je tožbo, ki jo je vložila oseba A, zavrnilo s sklepom z dne 25. aprila 2019. Upravno sodišče je menilo, da je treba izobraževanje UWE-HPI ne glede na to, da je bilo dejansko organizirano na Finskem v finščini, obravnavati, kot da je bilo končano v Združenem kraljestvu. Določbe splošne ureditve priznavanja naj ne bi zahtevale ugoditev vlogi, ker oseba A ni opravljala poklica psihoterapevta niti v Združenem kraljestvu niti v drugi državi članici, v katerih izobrazba in poklic psihoterapevta nista regulirana.
- 9 V svoji obrazložitvi je upravno sodišče ugotovilo, da je Valvira že prej pri obravnavi drugih primerov v Združenem kraljestvu razjasnila, ali je poklic oziroma izobraževanje psihoterapevtov tam regulirano na način, ki je opredeljen v členu 3(1)(a) in (e) Direktive o poklicnih kvalifikacijah. Glede na pridobljene informacije sta tako *The British Association for Counselling and Psychotherapy* kot tudi *The Health and Care Professions Council* sporočila, da poklic psihoterapevta v Združenem kraljestvu ni reguliran. *The UK National Contact*

Point for Professional Qualification je sporočila, da po njenem mnenju poklic in izobraževanje psihoterapevtov v Združenem kraljestvu nista regulirana.

- 10 Iz obrazložitve upravnega sodišča prav tako izhaja, da je Valvira prejela stališče *Centre for Professional Qualifications* iz podobnega postopka pri *Socialstyrelsen*, pristojnem organu na Švedskem, v skladu s katerim poklic in izobraževanje psihoterapevtov v Združenem kraljestvu nista regulirana na način, naveden v Direktivi o poklicnih kvalifikacijah.
- 11 Upravno sodišče je nato presojalo **pogoje** za ugoditev vlogi še z vidika temeljnih svoboščin, zajamčenih s Pogodbo EU, s sklicevanjem na sodbi Sodišča C-298/14, Brouillard, in C-340/89, Vlassopoulou.
- 12 Upravno sodišče je med drugim navedlo, da je treba pri presoji pogojev za ugoditev vlogi z vidika temeljnih pravic primerjati v tujini pridobljeno psihoterapevtsko izobrazbo s trenutno tovrstno finsko izobrazbo, kot je to storila Valvira. Valvira naj ne bi dvomila o kvalifikaciji, kakor izhaja iz spričevala, ki ga je podelila UWE Bristol, kot taki, ampak je primerjala dejansko vsebino izobraževanja, ki ga je končala oseba A, s finskim izobraževanjem.
- 13 Upravno sodišče je štelo za dokazano, da pri spornem izobraževanju obstajajo znatne pomanjkljivosti in razlike v primerjavi s finskim psihoterapevtskim izobraževanjem. Valvira naj bi torej lahko domnevala, da ni bilo predloženo dokazilo, da sta znanje in kvalifikacija osebe A enakovredna znanju in kvalifikaciji absolventa finskega psihoterapevtskega izobraževanja. Tudi iz temeljnih svoboščin, zajamčenih s Pogodbo DEU, po mnenju upravnega sodišča ne izhaja, da se z odločbo Valvire, da zavrne vlogo, krši zakon.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 14 *Oseba A* je pred Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) med drugim navedla, da je treba šteti, da je izobraževanje končala na Finskem in da je UWE kot pristojni organ pojasnila, da je izobraževanje v skladu s finsko uredbo o zdravstvenih delavcih. Izobraževanje UWE-HPI naj bi izpolnjevalo zahteve v zvezi s psihoterapevtskim izobraževanjem, določene v členu 2a uredbe o zdravstvenih delavcih, in ga je torej treba priznati kot izobraževanje, na podlagi katerega se pridobi zaščiteni poklicni naziv psihoterapevta. Od psihoterapevtskega izobraževanja naj ne bi bilo mogoče zahtevati več kot to, kar izhaja iz besedila uredbe. Če pa bi se v obliki razlage domnevalo, da izobraževanje ni bilo končano na Finskem, bi ga bilo treba presojati na podlagi listin, ki so jih predložili oseba A in nosilca izobraževanja in ki se nanašajo na seznam predavanj in študij ter kakovost tega študija. Valvira se ni oprla na primerjavo, ki bi temeljila na teh dokumentih, temveč je izobraževanje UWE-HPI presojala na podlagi anonimnih pisem, izvedenskega mnenja, ki ga je pridobila od Univerze Oulu, ki jo je treba šteti za teknico UWE-HPI, in intervjujev, ki jih je sama izvedla. Načelo lojalnosti, ki velja v pravu Unije, zapoveduje, da Valvira ne dvomi v vsebino

listine, ki jo je izdala UWE, za katero je treba šteti, da je pristojni organ druge države članice.

- 15 *Valvira* je pred *Korkein hallinto-oikeus* (vrhovno upravno sodišče) navedla, da ni pravno jasno, ali bi bilo treba vlogo presojeti glede na temeljne svoboščine, zajamčene s Pogodbo DEU, čeprav bi jo bilo treba zavrniti na podlagi predpisa nacionalnega prava, s katerim je bil člen 13(2) Direktive 2005/36/ES prenesen v nacionalno pravo in v skladu s katerim priznanje poklicne kvalifikacije v primerih, v katerih poklic in izobraževanje v državi izvora nista regulirana, zahteva, da se je poklic opravljal eno leto v drugi državi članici.
- 16 *Valvira* je poleg tega zastopala stališče, da se terapevtsko izobraževanje, končano v drugi državi članici, primerja s trenutnim izobraževanjem, ki se izvaja na finskih univerzah, da bi se ugotovile bistvene razlike med vsebinama izobraževanj oziroma da bi se ugotovilo, da ni bistvenih razlik. Po mnenju *Valvire* je bilo ugotovljeno, da je izobraževanje, ki ga organizirata UWE-HPI, na dveh od treh osrednjih področij psihoterapevtskega izobraževanja – uvajanje v delo s klienti in učna psihoterapija – tako pomanjkljivo, da izobraževanje ne izpolnjuje vsebinskih in kvalitativnih zahtev psihoterapevtskega izobraževanja. Izobraževanje naj ne bi bilo izobraževanje, ki bi pripeljalo do pravice uporabljati zaščiteno poklicni naziv psihoterapevta.
- 17 *Valvira* je dalje ugotovila, da načeloma zaupa spričevalom in informacijam o vsebini izobraževanja, ki jih izdajo univerze drugih držav članic in drugih nosilcev izobraževanja, in vsebine ali praktičnega izvajanja izobraževanj ne preverja bolj, kot je potrebno, da razjasni, ali obstajajo razlike med končanim izobraževanjem in finskim izobraževanjem. Okoliščine obravnavane zadeve naj bi bile posebne in izredne. Študenti, ki so izobraževanje končali, so pošiljali zaskrbljena sporočila, da naj bi dejanska izvajanja izobraževanja in tudi njegovi učinki vplivali na varnost klientov, saj študij zajema sprejem klientov.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 18 *Korkein hallinto-oikeus* (vrhovno upravno sodišče) je v svoji sodni praksi v zvezi z neko drugo zadevo ugotovilo, da tu spornega izobraževanja UWE-HPI ni mogoče šteti kot izobraževanje, dokončano na Finskem v smislu člena 5(2) zakona o strokovnjakih (*Korkein hallinto-oikeus*, 1. julij 2020, opr. št. 2846, povzetek odločbe⁵). Vlogi, ki jo je vložila oseba A, torej ni mogoče ugoditi na podlagi določb nacionalne zakonodaje, ki veljajo za pravico uporabe poklicnega naziva na podlagi izobraževanja, končanega na Finskem.
- 19 Pogoji za dostop do poklica psihoterapevta na ravni Unije niso usklajeni, zaradi česar lahko države članice določijo, katera znanja in sposobnosti so potrebna za

⁵ Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/oikeus/kho/lyhyet/2020/202002846>.

njegovo opravljanje, in lahko zahtevajo predložitev diplome, ki potrjuje znanja in sposobnosti (glej sodbo z dne 6. oktobra 2015, C-298/14, Brouillard, točka 48). Direktiva 2005/36/ES ne omejuje pristojnosti, ki jim tu pripada, vendar pa morajo na tem področju izvajati svoje pristojnosti ob spoštovanju temeljnih pravic, ki so zagotovljene s Pogodbo (glej sodbo z dne 27. junija 2013, C-575/11, *Nasiopoulos*, točka 20 in tam navedena sodna praksa).

- 20 Na Finskem je treba poklic psihoterapevta šteti za reguliran poklic v smislu člena 3(1)(a) Direktive 2005/36/ES, ker pravica uporabe zadevnega poklicnega naziva pripada samo osebi, ki izpolnjuje pogoje poklicne kvalifikacije v skladu z zakonom o strokovnjakih in uredbo o strokovnjakih.
- 21 Poklic psihoterapevta je reguliran na Finskem predvsem zaradi zagotavljanja varnosti klientov.
- 22 Ker se določbe poglavij II in III Naslova III Direktive 2005/36/ES ne nanašajo na poklic psihoterapevta, zanj velja splošni sistem priznavanja dokazil o formalnih kvalifikacijah, določen v Poglavju I tega naslova, zlasti v členih od 10 do 14 te direktive (glej sodbo z dne 21. septembra 2017, C-125/16, *Malta Dental Technologists Association in Reynaud*, točka 38). V skladu s pridobljenimi informacijami poklic psihoterapevta v Združenem kraljestvu ni reguliran poklic, za opravljanje poklica pa se ne zahteva nobene regulirane poklicne izobrazbe. Torej je pomemben zlasti člen 13(2) Direktive.
- 23 Ker oseba A poklica psihoterapevta ni opravljala v drugi državi članici, v kateri zadevni poklic ni reguliran, po mnenju Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) na podlagi določb Direktive nima pravice opravljati reguliranega poklica psihoterapevta na Finskem. Ker se tudi v nacionalnem pravu v členu 6 (kakor je bil spremenjen z zakonom št. 1384/2015), odstavek 2, zakona o poklicnih kvalifikacijah enako kot v Direktivi zahtevajo vsaj enoletne poklicne izkušnje v drugi državi članici, pravice uporabe poklicnega naziva psihoterapevta tudi ni mogoče priznati na podlagi nacionalnega prava.
- 24 K diplomi, ki jo je izdala University of the West of England (Bristol) (Postgraduate Diploma), je bila priložena listina, v skladu s katero „The program has been planned in accordance with the requirements of Finland’s Health Care Professionals Decree (564/1994) 2 a § and so that graduates fulfill the requirements in 2 a § Paragraph 3“. Po mnenju Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) izjava univerze izobraževalnega sistema Združenega kraljestva, v skladu s katero izobraževanje izpolnjuje zahteve finske uredbe o zdravstvenih delavcih, ne omogoča, da se to dokazilo o formalnih kvalifikacijah uvrsti med dokazila o formalnih kvalifikacijah v smislu člena 13(2), tretji pododstavek, Direktive.
- 25 V zadevi so bila navedena različna stališča, ali je treba zadevo ne glede na določbe Direktive presojati še z vidika temeljnih svoboščin, zajamčenih v členih 45 in 49 PDEU, in sodne prakse Sodišča v zvezi s tem.

- 26 Razlago, v skladu s katero primera, kakršen je obravnavani, ni treba presoјati še z vidika temeljnih svoboščin, je mogoče utemeljiti s tem, da gre pri tej zadevi za področje uporabe Direktive 2005/36/ES in njej primerne splošne ureditve in da so tisti pogoji za opravljanje reguliranega poklica v državi članici gostiteljici, za katero tu gre, usklajeni z določbami člena 13(2) Direktive 2005/36/ES (glej sodbo z dne 21. septembra 2017, C-125/16, Malta Dental Technologists Association in Reynaud, točka 52). Po drugi strani bi lahko obrazložitve sodb Sodišča, na primer v zadevi C-298/14, Brouillard, tam zlasti točka 54, in v zadevi C-575/11, Nasiopoulos, tam zlasti točka 32, podprle razlago, v skladu s katero bi bilo nujno primer presoјati tudi z vidika temeljnih svoboščin.
- 27 Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) ni znano, ali je Sodišče zavzelo stališče izrecno v zvezi z nujnostjo, da se pri obravnavi posameznih vlog tovrstni pogoji za opravljanje reguliranega poklica, usklajeni v splošni ureditvi Direktive 2005/36/ES, presoјajo še posebej z vidika Pogodbe DEU. Na to se nanaša prvo vprašanje za predhodno odločanje Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče).
- 28 Če bi Sodišče menilo, da je treba vlogo v primeru, kakršen je tu obravnavani, ne glede na podrobno ureditev Direktive 2005/36/ES presoјati tudi z vidika temeljnih svoboščin, zajamčenih s Pogodbo DEU, mora Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) odločiti, kakšen pomen je treba pripisati diplomi, ki jo izda UWE. V zvezi s tem je treba zavzeti stališče še v zvezi s tem, ali lahko organ države članice gostiteljice pri svojem prizadevanju, da se prepriča, da tuje potrdilo njegovemu imetniku potrjuje enaka ali vsaj podobna znanja in kvalifikacije kot nacionalno potrdilo, svojo presojo opre tudi na drugje pridobljene informacije o načinu izvajanja izobraževanja, ali pa mora tudi v posebnih okoliščinah primera, kakršen je tu obravnavani, zaupati informacijam o vsebini izobraževanja, ki jih je v zvezi s potrdilom, ki ga je izdala univerza, ki je del izobraževalnega sistema druge države članice, posredoval organizator tega izobraževanja.
- 29 V zadevi C-298/14, Brouillard, je Sodišče ugotovilo, da mora biti ta presoja enakovrednosti tuje diplome opravljena ob izključnem upoštevanju stopnje znanja in kvalifikacij, o katerih se lahko na podlagi te diplome – glede na naravo in čas trajanja študija in praktičnega usposabljanja, ki se nanj navezuje – domneva, da jih je imetnik tega naziva pridobil (točka 55 sodbe). Po mnenju Korkein hallinto-oikeus (vrhovno upravno sodišče) je namen teh navedb kot tudi določb člena 50(3) Direktive 2005/36/ES v posebnih primerih, ki spadajo na njeno področje uporabe, da se omejijo možnosti pristojnih organov države članice gostiteljice, da presoja natančnejšo vsebino in praktični način izvajanja izobraževanja, ki je bilo končano v izobraževalnem sistemu druge države članice. Če bo Sodišče na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovorilo pritrdilno, je v zadevi treba odločiti, ali pravo Unije nasprotuje temu, da pristojni organ države članice gostiteljice v posebnih okoliščinah obravnavanega primera presojo, ki se nanaša na primerljivost izobraževanja, opre tudi na drugje pridobljene informacije o natančnejši vsebini in načinu izvajanja izobraževanja, ki jih ni pridobil od nosilca izobraževanja ali pristojnih organov druge države članice.